

at kontrollere millioner af lovlydige borgere, der passer deres arbejde i grænseområdet. Og pasfrihed betyder, at millioner af rejsende ikke skal besværes med forsinkende foranstaltninger, og at politiet ikke skal bruge masser af ressourcer på dette kontrolarbejde.

I gamle dage kunne man stå i kø herovre ved Amagerport, fordi posekiggerne skulle kontrollere én, men den nidkærhed burde være passé. Og ligesom vi nu smiler ad posekiggeren, vil man i næste årtusind smile, når man læser disse lidenskabelige debatter her i Folketinget, hvor nogle tror, at man i et land som Danmark, der har en kyststrækning på 7000 km, med ti skilderhuse langs den dansk-tyske grænse kan stoppe alt, hvad der hedder kriminalitet og illegal indvandring. Det er jo simpelt hen urealistisk.

I dag har vi de skilderhuse, men vi har også grænseoverskridende kriminalitet, og vi har illegal indvandring. Ja, naturligvis, for nu ved man jo, hvor politiet er, og så går man jo udenom. Det er jo ikke sådan, at man kommer og melder sig ved grænsen og siger: Jeg har ikke noget asylgrundlag, men jeg vil godt ind alligevel. Eller: Jeg har noget narko, så jeg vil godt ind her, for her er der en dør. Sådan foregår det jo ikke.

Grænsekontrollen, som den er i dag, er ganske enkelt gammeldags i en verden, hvor mennesker skal kunne færdes frit og uafhængigt af landegrænser. Og de politifolk, vi har, har en omfattende uddannelse; vi har dygtige politifolk, og de skal altså ikke bruges til at sidde i et bur og kigge på pas. Politiet skal udnyttes operativt til det, det er uddannet til, og vi foretrækker – som ministeren også har været inde på – at politiets ressourcer bliver brugt til at efterforske ved mistanke om forbrydelser i stedet for.

Derfor er vi også meget tilfredse med, at ministeren har styrket politiet i grænseområdet, så der kan blive mulighed for en forøget indsats, når der er en mistanke om kriminalitet.

Så har der været en vældig bekymring for, hvad de tyske politifolk dog kan finde på, hvis de forfølger farlige forbrydere over grænsen. Jeg vil godt sige: Hvis jeg skal vælge mellem en tysk patruljevogn og farlige forbrydere, der går løs i Danmark, så foretrækker jeg en tysk patruljevogn, der får pågrebet den farlige forbryder.

Og hvis Susans drabsmand skulle finde på at flygte den anden vej, foretrækker jeg også, at han bliver taget af dansk politi, hvis der ikke

skulle være tysk politi i nærheden, frem for at han kan fortsætte sine forbrydelser i et andet land.

Det er det, det handler om, og den måde har man i øvrigt altid samarbejdet på i grænseområdet. Men det er jo, som om vi skal skrue tiden flere tidsaldre tilbage.

Det samme gælder udvekslingen af oplysninger: Nu kommer der jo meget mere skik på den. Og det skal ske efter danske regler; der er jo ikke noget med, at vi videregiver alle mulige nye oplysninger i denne sag, eller at vi begynder at behandle borgere i Danmark efter fremmede regler.

Jeg synes, man fuldkommen overdriver, hvad der her er tale om. Det, det drejer sig om, er, at lovlydige mennesker skal kunne færdes lettere over landegrænserne, og at vi skal skærpe indsatsen over for grænseoverskridende kriminalitet. Så enkelt kan det i virkeligheden siges.

Og så må jeg jo sige, at ministeren meget rørende til sidst prøvede at dække over de ubehagelige kendsgerninger, som det danske forbehold medfører, nemlig at nu har vi altså ikke et klap indflydelse på, hvad de andre går videre med, men kan – som det så smukt siges på Justitsministeriets sprog – allernådigst få lov til at indrette os efter nogle regler, som de andre har vedtaget, og overtage dem i dansk ret.

Det er virkelig de danske forbehold, som de fungerer! De skal afskaffes, men ikke før det danske folk vil det.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der tre korte bemærkninger: først hr. Kristian Thulesen Dahl, derefter hr. Keld Albrechtsen og så hr. Arne Mechior.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech argumenterer på Venstres vegne for, at det, at man afskaffer grænsekontrollen og dermed kan udnytte de ressourcer, der bruges på en grænsekontrol af alle, der rejser, på politifolk, der alene går efter de kriminelle, er en forstærket kamp imod den grænseoverskridende kriminalitet.

Så vil jeg gerne spørge, hvor megen sammenhæng der er i Venstres politik med hensyn til diskussionen om de ydre grænser, altså mellem Schengenlandene og tredjelændene, for skal der så ikke også stoppes for personkontrol mellem Schengenlandene og tredjelændene? Hvis det er